אלו דברים פרק שמיני ברכות נב

"ישבישע בלאט"

"שאלות" ו"מראי מקומות" על ה"דף – היומי"

ברכות נב.

תוד"ה ורבי יהושע היא, עוד בדיני הבת קול ומה נפסק להלכה בזה: עי' תוס' יבמות יד. כס"מ ביסודי התורה ט' ג', קובץ שיעורים ח"ב קו' דברי סופרים ה' אות י'.

באו"ד, מה שהקשו למה בברכה"מ לא יקדימו בככת היין, וקשה הלא לא שייך התם טעמייהו דב"ה? עי' מהרש"א ומלא הרועים.

מניחו לאחר המזון, ומכאן דקדקו התוס' והרע"ש דמותר לטעום לפני הבדלה, עי' בזה עוד ברשב"א והמאירי.

ברכת המזון טעונה כוס, ומכאן דקדק הרא"ש דגם ביחיד טעונה כוס, ומה להלכה? עי' מ"ב קפב' סק"ד.

דטעים ליה בידיה, ועי' ב"י קפב' שלדעת הרשב"א חותקים ב"ה על זה וסוברים דעדיין הוא פגום, ועי' רא"ש סי' ב'.

גזרה שמא יטמאו משקין שאחורי הכוס מחמת ידיו ויחזרו ויטמאו וכו', ומכאן קשה על שיטת הרמב"ם אבוה"ט ז' ב' שכל מה שמקין מטמאין כלי הוא שרק נט או מאב הטומאה, שהלא כאן לא נטמאו רק מחמת הידיים? עי"ש ראב"ד וכס"מ, וע"ע פנ"י וצל"ח, וחי' רא"ל ח"ב סה' אות ג'.

אין כלי מטמא אדם, ועי' רש"י מה עם המשקין שטופחין על ידיו בשעת הסעודה, ועי' בזה סי' קנח' במג"א סק"י, ובבאור הגר"א שם.

כלי שנטמאו אחוריו וכ' אחוריו טמאים, ובאיזה כלי איירי? עי' בכורות לח. רש"י ותוס' שם, רמב"ם וראב"ד אבוה"ט ז' ג', וחי' רא"ל ח"ב סה' ג'.

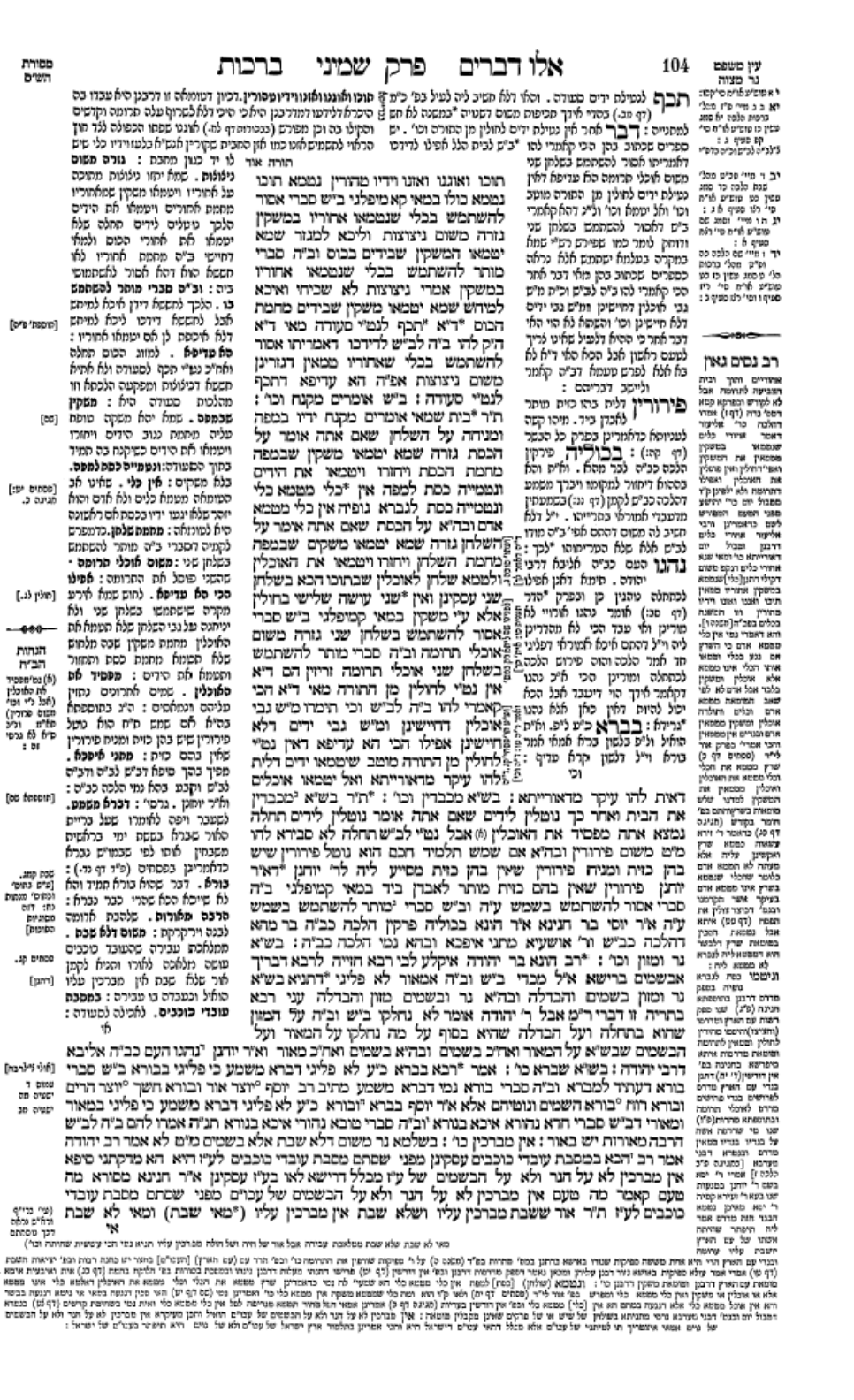

ברכות נב:

תכף לנט"י סעודה, ומה שאמירת הקידוש (פסחים קו:) לא הוי הפסק בין נטילה לסעודה?
עי"ש כשב"ם תוס' קרבן נתנאל אות ט' ובריטב"א כאן.

תוד"ה תכף, במה שהקשו למה לא נשנה לעיל בין ה"תכיפות"? עי' ריטב"א, חשק שלמה וצל"ח.

שמא יטמאו וכו' מחמת הכסת, ומהי טומאת הכסת? עי' רש"י, תוס' רא"ש, רבינו ניסים גאון ומאירי.

וב"ה סברי וכו' דבר אחר וכו', והאם יש כאן שתי טענו או טענה אחת? עי' רש"י ד"ה אפילו ותוד"ה דבר, ועי' רש"ש, חי' ראמ"ה ומלאכת שלמה במשניות.

אין נט"י לחולין מה"ת, וקשה שגם לחולין ותרומה הוא מתקנת שלמה?
עי' תויו"ט, חי' ראמ"ה, הגה' בן אריה, פשט ועיון תתנא'

אבל נט"י לב"ש וכו' לא ס"ל וכו', והאם גרסינן ליה? עי' הגהות הב"ח, שנות אליהו רש"ש ומהרש"א.

בברא כו"ע לא פליגי וכו', בבאור ההוו"א והמסקנא כאן: עי' רש"י ומהרש"א ור"ח. ומה שנחלקו למסקנא? עי' ריטב"א, תפא"י, שנות אליהו וצל"ח.

טובא נהורי איכא בנורא, פירושו: עי' רש"י, מאירי וריטב"א.

נר משום שלא שבת, גדרו: עי' רש"י כאן ולהלן נג. עי' עיני בנימין ואמרי נעם, חעי' אתוון דאורייתא כלל י' מה שהוכיח מכאן.

מה טעם אין מברכין וכו', ואי ניתן להוכיח מכאן לגבי ברכה על דבר איסור? עי' פרמ"ג קצו' סק' א.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה צצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
לתגובות הערות והארות ולקבלת הדף בדוא"ל מידי יום ניתן לפנות ל-
7652935@gmail.com או בין הסדרים למספר - 0527652935